

Arrest

nr. 104745 van 10 juni 2013
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 10 juni 2013 per faxpost heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid alsook de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 mei 2013 houdende bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2013 om 17 uur 00.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. MEDKO die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 23 mei 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) ten aanzien van de verzoeker een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en

vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Het betreft de thans bestreden beslissing, die aan de verzoeker werd ter kennis gebracht te Antwerpen op 23 mei 2013.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1 Overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kan tegen een maatregel van vrijheidsberoving een beroep worden ingesteld bij de raadkamer van de correctionele rechtbank. Artikel 72, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad dient derhalve ambtshalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen in zoverre deze vordering gericht is tegen de maatregel tot vrijheidsberoving die in de bestreden beslissing vervat zit (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

2.2 Artikel 39/82 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt :

“§ 1. Wanneer een akte van een administratieve overheid vatbaar is voor vernietiging krachtens artikel 39/2, dan kan de Raad als enige de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan bevelen.

Nadat de partijen gehoord zijn of behoorlijk opgeroepen, wordt de schorsing bevolen bij gemotiveerde uitspraak van de voorzitter van de geadieerde kamer of van de rechter in vreemdelingenzaken die hij daartoe aanwijst.

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan de schorsing bij voorraad worden bevolen, zonder dat de partijen of sommige van hen zijn gehoord.

De verzoeker dient, wanneer hij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert, te opteren hetzij voor een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid, hetzij voor een gewone schorsing. Hij kan op straffe van niet-ontvankelijkheid noch gelijktijdig noch opeenvolgend hetzij opnieuw toepassing maken van het derde lid, hetzij in zijn in § 3 bedoeld verzoekschrift andermaal de schorsing vorderen.

In afwijking van het vierde lid en onverminderd het bepaalde in § 3, belet de verwerping van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet dat de verzoeker nadien een vordering tot schorsing volgens de gewone procedure instelt indien deze vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen omdat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet afdoende werd aangetoond.

(...)

§ 3. Behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid moeten in één en dezelfde akte zowel de vordering tot schorsing al het beroep tot nietigverklaring worden ingesteld.

In het opschrift van het verzoekschrift dient te worden vermeld dat hetzij een beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld, hetzij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring. Is aan deze pleegvorm niet voldaan, dan wordt het verzoekschrift geacht enkel een beroep tot nietigverklaring te bevatten.

Eenmaal een beroep tot nietigverklaring is ingediend, is een navolgende vordering tot schorsing niet ontvankelijk, onverminderd de mogelijkheid in hoofde van de verzoeker om, indien de beroepstermijn nog niet is verstreken, een nieuw beroep tot nietigverklaring in te stellen waar een vordering tot schorsing is bijgevoegd op de wijze bepaald als hiervoor.

(...).”

Op pagina drie van het onderhavige verzoekschrift geeft de verzoeker uitdrukkelijk te kennen dat hij bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen reeds een beroep tot nietigverklaring en schorsing heeft ingediend tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 23 mei 2013. De verzoeker voegt dit beroepsschrift alsook het bijbehorende bewijs van aangetekende verzending toe als bijlagen aan het verzoekschrift. Nazicht van deze stukken leert dat de verzoeker inderdaad, middels een op 7 juni 2013 aan de Raad toegezonden aangetekend schrijven, reeds de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring heeft gevorderd van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 23 mei 2013 houdende bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met oog op verwijdering.

Uit het onderhavige verzoekschrift blijkt dat de huidige vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingediend tegen diezelfde beslissing van 23 mei 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris houdende bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding

met het oog op verwijdering., die dus blijkens de voorliggende gegevens reeds het voorwerp uitmaakt van een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring. Uit artikel 39/82, § 1, vierde lid, van de vreemdelingenwet volgt evenwel dat een verzoekende partij, wanneer zij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert, dient te opteren hetzij voor een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid, hetzij voor een gewone schorsing en dat zij op straffe van niet-ontvankelijkheid noch gelijktijdig noch opeenvolgend hetzij opnieuw toepassing kan maken van het derde lid, hetzij in haar in §3 bedoeld verzoekschrift andermaal de schorsing kan vorderen.

Hiermee ter terechtzitting geconfronteerd, erkent de advocaat van de verzoeker dat reeds een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring werd ingesteld tegen de bestreden beslissing en voert zij geen repliek met betrekking tot de ambtshalve opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid.

De thans voorliggende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is niet ontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet, zal de beslissing over het rolrecht of de vrijstelling van het rolrecht desgevallend worden onderzocht in een later stadium van de procedure.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend en dertien door:

mevr. D. DE GROOTE

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. F. BROUCKE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE

C. DE GROOTE